

Adjutant Piet van der Vloed (50) is Wapenadjutant van de Koninklijke Marechaussee. Van der Vloed heeft over zijn taak als hoogste onderofficier een totaal andere opvatting dan de marineadjutant. Van der Vloed vindt het goed dat er onderzoek plaatsvindt na vuurwapengebruik, ook in Irak. En hij is zeer uitgesproken over de gescheiden verantwoordelijkheid van de detachementcommandant en de marechaussee.

door Dick Berts

Adjutant, gezien uw verantwoordelijkheden zou u toch overste moeten zijn?

“Ik voel me gevleid. Maar de functie is natuurlijk van waarde, omdat je als senior van de onderofficieren functioneert en daarvoor moet je onderofficier zijn.”

Zijn er ontwikkelingen binnen de Koninklijke Marechaussee waarover u zich zorgen maakt?

“We moeten blijven letten op de aansluiting tussen de wereld van de uitvoering en de wereld van het beleid. Daartussen is een gigantische kloof gegroeid. Toen ik nog geen Wapenadjutant was, dacht ik dat er maar één bestaansgrond is voor de Marechaussee, namelijk de taken die artikel 6 van de Politiewet opsomt. Als die taak niet bestaat, dan hebben we ook geen staf en geen ondersteuning nodig. In die visie draait alles om de mannen en vrouwen die op straat bezig zijn met de uitvoering van artikel 6. Ik vond dat de beleidsmakers daar te weinig rekening mee hielden. Daar ben ik een beetje op teruggekomen. In de eerste plaats doet iedereen geweldig zijn

best. Want we komen om in het werk op de staf. Met name doordat we een zelfstandig krijgsmachtdeel zijn geworden, dat zijn eigen broek moet ophouden, terwijl de staf daar nauwelijks in meegroeit. Maar er speelt ook iets anders. Er is ook nog een Haagse werkelijkheid. Daar moet ook een politiek gevecht worden geleverd om ervoor te zorgen dat de Marechaussee brood op de plank houdt. Die twee werel-

den moeten beter met elkaar communiceren en meer begrip voor elkaar gaan krijgen.”

Wat zijn de grootste personeelsproblemen waar u tegenaan loopt bij de onderofficieren van de KMAR?

“We hebben binnen de KMAR veel verschillende categorieën onderofficieren. Dat heeft te maken met vernieuwingen in

de rechtspositie. In het verleden had je de blokbevordering, die is afgeschaft. Je had vroeger de marechaussees, die zijn opgewaardeerd naar wachtmeester. Die noemen we nu wachtmeester specifiek. De reguliere onderofficier, heet nu de wachtmeester categoriaal. Daarin hebben we dan nog verschil tussen BBT en BOT. Vroeger was het zo, dat mensen op grond van hun vooropleiding een bijzondere

‘Ik kan bij de be twee verhalen n

status konden krijgen. Dat is ook weer afgeschaft. Maar ze hadden toch voorrang? Ik kom zo aan vijf verschillende categorieën onderofficieren met allemaal een eigen rechtspositie. Een groot probleem, dat op de een of andere manier gelijkgetrokken moet worden. Op een gegeven moment hadden we bij de wachtmeesters categoriaal ruimte zitten, toen hebben we gezegd, nou we hebben een aantal zeer ervaren jongens rondlopen als wachtmeester specifiek. Laten we die de kans geven om categoriaal te worden. Dan gaan we ze ook de normale loopbaanschooling geven, die een verder perspectief opent. In de personeelspiramide bij de categorale wachtmeesters zat die ruimte voor instroom uit de wachtmeester specifiek niet in de geboortejaren 1960-1965. Die kregen dus geen kans. Dat deed heel erg zeer. Juist de mensen die door leeftijd en ervaring vaak een belangrijke en stabiele factor zijn op een brigade. Gelukkig gaan we een en ander nu repareren”.

Bevelhebber rustig overleggen'

Het verbaast me wel, dat u de uitzenddruk niet als probleem noemt.

“Ik zeg niet dat de uitzenddruk geen probleem is, maar het staat niet bovenaan ons lijstje. Dat komt omdat we er aan gewend raken. Plus dat we nu een fors contingent aan jongere onderofficieren in huis hebben, die daar speciaal voor gekomen zijn. In het begin moesten we terugvallen

op de oude garde die geen uitzendingen gewend was. De jongere generatie ziet uitzendingen maar al te vaak als een uitzending.”

Hoe wordt er binnen de KMAR gedacht over het bevorderen van excellerende onderofficieren tot adjudant plus in plaats van tot officier?

“Ik denk dat de meerderheid van de onderofficieren van de KMAR voor het invoeren van de adjudant plus is. Maar het maakt de gemiddelde marechaussee niet zoveel uit, want het gaat om de waardering. Er zijn natuurlijk ook onderofficieren die het wel heel belangrijk vinden om officier te worden. Maar de meeste onderofficieren zeggen, als ik die waardering als adjudant plus krijg, dan vind ik dat ook prima, want ik voel me echt onderofficier. Er zijn bij de KMAR nogal wat functies waarvoor je dertig jaar onderofficier moet zijn geweest om ze goed te kunnen vervullen en waarop je geen jonge luit-

nant kunt zetten die net van de KMA komt. Dan moet je ook laten zien, dat iemand die zo'n functie vervult, langdurig onderofficier is.”

Hoe communiceert u met uw onderofficieren?

“Ik probeer zoveel mogelijk het land in te trekken, om met collega's te praten. Overleg met de brigadeadjutanten en overleg met mensen die als

mijn aanspreekpunt functioneren op districtsniveau. En je moet niet vergeten dat ik zelf al vanaf 1974 in dit bedrijf, pardon deze organisatie, rondloop. Ik heb niet meer gesprek-

... 'Alleen geweld gebruiken dat gericht is op aanhouding' ...

ken nodig, om te weten waarover het gaat en waar de pijnpunten zitten.”

Maar dan gaat het toch om uw kijk op de organisatie. Deze functie draait toch om het vertegenwoordigen van de onderofficieren van de KMAR, om het uitdragen van hun mening richting de bevelhebber?

“Ik bedoelde te zeggen, dat ik op grond van mijn ervaring met een half woord al weet, wat de onderofficieren van de KMAR mij te zeggen hebben.”

Gebeurt het u wel eens, dat u vindt dat de onderofficieren naar

anders in de steel, dan moet ik die rol ook kunnen spelen. Ik ben niet alleen maar een toeter waar doorheen je van alles richting bevelhebber kunt brullen.”

Natuurlijk mag u terug toeteren tegen uw onderofficieren als u het niet met ze eens bent. Maar als iedereen uitgetoeterd is, dan moet u het standpunt van uw onderofficieren uitdragen. De bedoeling van uw functie is toch niet het creëren van een extra bevelslijn, maar het geven van een stem aan het onderofficierskorps?

“Hier zit een groot verschil tussen de manier waarop de marineadjutant opereert en de wijze waarop ik tewerk ga. De marineadjutant vindt dat hij de spreekbuis is van zijn achterban en dat hij geen andere dingen kan zeggen, dan wat zijn onderofficieren vinden. Hij heeft ook te maken met een adviesraad die hem een bepaalde kant uitstuurt. Zo functioneer ik niet. Ik zoek natuurlijk ook feedback. Maar neem nou het dossier over de adjudant plus. Daarover hebben de onderofficieren van de marine gezegd, daar voelen wij dus helemaal niets voor, want bij de marine tel je alleen mee als je officier bent. Ik zit niet te wachten op het salaris, maar op de uitmonstering van een officier. Als dat de overheersende mening binnen de Marechaussee zou zijn geweest, dan had ik gezegd: mannen pas op met dit standpunt. Je wilt heel graag uitloopofficier worden, maar weet dat dit in de toekomst